Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26487
Copyright: Admont, Benediktinerstift

spontaneū & deuotum se pat̄i suo
pribunt. & p̄ceptis illi uoluntarie se
didit. Benadab unū ūsum exercitu
congaudit. qa ecclā de gentib. ī mu
bile sibi multitudinē fidelū associa
qui armis fidei & ututū nichilomin
se accingunt & p̄munuunt. & bonos
lites regis sūme boni se ostendunt. Et
ascendit mq̄t & obsedit samariam. Et
samariā q̄ ciuitas iudeæ fuit. ipse iudi
ceis ppls accipitur. qa sepe illud qd̄ com
nectit: p id qd̄ continet exp̄mitur. Sama
ria enī asina interp̄tatur. p quā stultitia
figūrat. Obsiderunq; iudi. q p samariam
exp̄muntur: ad tamā stultitiā eram
deuoluti. qd̄ carnalib̄ legalib; cerimonis
intenti. negauerunt filiū di. Ob quā cau
sam ex iusto di iudicio. euenire illis debu
it hec obsidio. Et hanc obsidionē illa dig
nitatis eminentia intelligi ualet. qua q
ulis ppls iudaico ppło p̄minet. Iudeis
nanq; p illā supbie suē stultitiā. qd̄ filiū
di recipe noluerunt expulsis. & in toto
iam orbe dispsis. ppls xp̄ianorq; p fidē
humilit̄ redeptori suo se subdidit. sup
eos q in lege tantūm glam̄. p̄ncipatum
optinuit. Et facta est fames magna